

אפריים פורן:

**„מה עוד נשאר לנו
כאן מלבד התיקווה?“**

בשבוע שעבר מלאו חמש שנים לביקורו ההיסטורי של הנשיא אנואר אל-סאדאת בירושלים. ביקור שממנו צמח הסכם השלום עם מצריים. האסזה ההסכם שעליו חלמנו? זה ההסכם שחשבנו כי יהיה ראשון להסכמים אחרים עם שכנינו? את שאלתי זו הפניתי לתא"ל (מיל) אפרים פורן. מי שהיה באותה עת מזכירו הצבאי של ראש-הממשלה מנחם בגין ושותף לכל שיחות השלום.

לא, זה לא בדיוק ההסכם שלו קיווינו. קיווינו שהידירות בין שני העמים תפרח בהדרגה. קיווינו שאמנם זה יהיה הסכם ראשון בין הסכמים. זה לא קרה, אבל גם כך, הסכם השלום הקיים עם מצריים הוא דבר אדיר, ואני מאוד מאושר שהוא קיים.

יש לך טענות למוישהו על הקסאת ההסכם?

יש לי טענות למצרים שאינם עוזרים לפתח אותו ויש לי טענות אל ישראל, שאנחנו לא מקילים על המצרים בעניין זה. נעשינו יותר מדי רגישים לכל מילה שהמצרים אומרים. צריך לזכור שמותר להם לבוא אלינו בטענות ומותר להם לדבר. אנחנו זכאים, כמוכן, להשיב לטענות שלהם, אבל לא צריך כל פעם לקום ולצעוק. הנה הם מפירים את הסכם השלום. אנ מאוד מצטער שיש כליך מעט מיפגשים ביננו ובין המצרים, בדרך הממשלתי והציבורי. מיפגשים רבים, הן פרטיים והן ציבוריים סוללים את הדרך לשלום.

לואר ההצלחה היחסית של קמפ-דייוויד, האם אתה חושב שיש מקום לעוד קמפ-דייווידים עם שכנינו האחרים?

לא מוכרחים לנסוע בשביל זה לארצות-הברית. אני בעד שיעשו אותם בדמשק, בירושלים או בכתב-עמון.

ואתה חושב שזה יקרה?

מה נשאר לנו מלבד התיקווה?

יגאל כהן:

**„לא מתבייש אם גרמתי
להקדמת הבחירות!“**

לבקשת הערבות בסך 30 מיליון דולר, שביקש ניסים גאון מממשלת-ישראל, היו תומכים והיו מתנגדים. חבר ועדת-הכספים לתקציבים חסויים, שהיתה צריכה לאשר או לא לאשר את הבקשה, ח"כ יגאל כהן, התנגד לאישור חריפות. מכאן ועד להצעת תמ"י להקדמת הבחירות היתה הדרך קצרה ויש אומרים גם ברורה (ראה עמוד 15). שאלתי את יגאל כהן מדוע התנגד לבקשת ניסים גאון.

חשבתי שזה לא חוקי, חשבתי שתפקידה של הוועדה הזאת לאשר רק דברים חסויים ועם כל הכבוד לניסים גאון, הוא לא נקטגוריה הזאת. וגם חשבתי שלישראל יש צרכים רחופים יותר מאשר לתת ערבות לאיש הזה.

אנשים אומרים שבגלל ההתנגדות שלך, באמצעות הבעם של תמ"י, גרמתי להקדמת הבחירות, דבר שהמיסלגה שלך לא היתה מעוניינת בו. איך אתה מרגיש עם זה היום?

אני לא יודע אם אני גרמתי לכך, היתה התנגדות של שר-האוצר, כך שהבקשה לא הגיעה כלל ולא היה צריך לאשר או לא לאשר אותה. אבל אם אנשים אומרים שאני גרמתי לפיזור הכנסת ולהקדמת הבחירות — גם בזה אני לא מתבייש.

פינחס גולדשטיין:

**„אולי מנחם בגין יחזיר את
המנדט לכנסת השבוע!“**

בתחילת חודש פברואר, אחרל הצבעת אי-האמון לממשלה, דיברתי עם מצליף סיעת הליכוד מר פינחס גולדשטיין ושאלתי אותו כיצד הם מתגברים על הבעיה שקול אחד. קולו של מנחם בגין, חסר להם בכל הצבעה. ח"כ גולדשטיין אמר אז (לפני חודש וחצי) שאם ייווצר מצב שקולו של מר בגין יחסר, הוא לא יחסס להתקשר איתו ואין לו ספק שבגין יגיע להצבעה. השבוע, אחרי ההצבעה על פיזור הכנסת והקדמת הבחירות, שאלתי שוב את ח"כ גולדשטיין, אם הוא עדיין חושב שבגין יבוא. או שהיום אבדה התיקווה.

בגין לא הגיע, כי גם הפעם לא נוצר מצב שהקול שלו יכול היה להכריע לטובתנו.

לפני שידעתם איך יצביע ח"כ בן-פורת ולפני שהיה ברור שדרור זייגרמן יחזור, המצב אכן עמד על קצהו של קול. האם אז קיבלתם הבטחה מבגין שיגיע להצבעה?

כבר בשלב מוקדם נודע לנו שח"כ בן-פורת יצביע עם האופוזיציה ועל כן ידענו שבגין לא יציל אותנו. כל הזמן עמרנו איתו בקשר טלפוני למיקרה שמשוהו ישתנה.

מדוע מר בגין אינו מחזיר את המנדט שלו ומדוע ח"כ רוד מור לא לוקח את מקומו? הרי אם ייעשה כך, אז לא תהיה לכם בעיה של קשר מלפוני מתמיד ויהיה לכם הקול החסר.

שמעתי לא פעם שראש-הממשלה לשעבר רצה לוותר על מקומו, אבל כמה מחבריו הניאו אותו מהמעשה. הם חושבים שלא כדאי שיחזיר את המנדט שלו, כי הם מאמינים שיש סיכוי סביר שמר בגין יחזור לפעילות פוליטית.

סיכוי סביר? זה נשמע אבסורדי.

אני יודע. אבל זה מה ששמעתי.

מה דעתך האישית?

אם נצטרך את קולו של מר בגין בעתיד הקרוב ואם הוא לא ירצה או לא יוכל לבוא, לא אתפלא אם מר בגין יחזיר את המנדט שלו כבר השבוע, לאור האיום של תמ"י שהיא תצביע נגד הצעת התקציב.